

HENRI T'JONCK : VAN ZEEMEEUWRENNER TOT BURGEMEESTER

Toen de Zeemeeuwrenners Romain en Sylveer MAES in 1935 de verplaatsing naar de Parijse zesdaagse (zie deel 11) maakten, werd voor de nodige tussenkomsten aldaar, beroep gedaan op Henri T'JONCK van Snaaskerke. Henri was bakkersgast bij zijn vader en kameraad van Sylveer en Romain. Ook hij was coureur. Allen waren ze aangesloten bij Velo Club De Zeemeeuw Oostende. Henri T'JONCK was in het jaar 1933, op 21-jarige leeftijd, kampioen van deze club geworden. In voornoemd jaar 1933 had Romain MAES het cyclo-cross kampioenschap van De Zeemeeuw gewonnen.

In die periode beheersten noch Romain noch Sylveer de Franse taal. Niet getreurd evenwel. Hun vriend Henri T'JONCK had het middelbaar onderwijs bij de Frères in Brugge en in het college van Roeselare volledig doorgenomen. Waardoor hij een zeer goede kennis van het Franse vocabulaire bezat (1). In datzelfde tijdsbestek was hijzelf wielrenner; later zou hij tot de categorie van de Onafhankelijken toetreden. Henri deed dit niet om den brode maar uit wielersplezier.

Een anekdote uit zijn wielercarrière:

“... Zoals in die tijd gebruikelijk was richtte men in het dorp een wielervedstrijd in om op die manier de plaatselijke coureur een kans te geven deze te winnen en zich aan de plaatselijke bevolking te tonen. Zo ook droeg Snaaskerke haar steentje bij en richtte een wielervedstrijd in voor Onafhankelijken. Deze wedstrijd eindigde op een sprint tussen enerzijds Sylveer MAES en anderzijds Henri T'JONCK. Sylveer haalde het met een halve lengte voorsprong op de plaatselijke renner Henri T'JONCK. Henri werd toch uitgeroepen als winnaar, maar eerlijk zoals hij was, wilde hij dit niet en Sylveer kreeg toch de bloemen en de trofee ...” (2)

Nadien volgde hij zijn vader op en werd zelfstandig bakker. Zijn afzetgebied strekte zich uit tot in de Oostendse winkels, en dit omwille van zijn speciaal bruin brood en vooral zijn koekebrood. Het geheim van dit koekebrood stak in een bepaalde hoeveelheid koevet dat hij optimaal toevoegde, waardoor het brood lang nis bleef. Hijzelf stond in voor het vervoer naar Oostende. Men zag hem graag komen, hier en daar kwinkslagen uitdelend aan zijn vele Oostendse kennissen. Al bij al, bakker T'JONCK was een geziene figuur in de Oostendse handels- en sportmiddens.

De alom gekende en ruchtbare figuur Henri T'JONCK wordt door de Snaaskerkse heemkundige Daniël QUINTENS als volgt belicht:

‘Henri zag het levenslicht te Oostende op 03/03/1911. Zijn grootouders waren boeren. Niettemin ging de vader van Henri zijn weg verder in de boerenstiel. Gestart als bakkersgast nam Henri later de zaak van zijn vader over.

Henri T'JONCK was in en rond Snaaskerke (tot zelfs in Oostende) een graag geziene figuur. Hij werd burgemeester van Snaaskerke van 1942 tot 1944. Gedurende de duistere en moeilijke oorlogsjaren 1940 - 44 heeft hij veel mensen van het noodzakelijk voedsel gratis voorzien. Na de bevrijding werd hij een paar jaar vervangen door August DIERICKX-

VISSCHERS, die dienst deed als waarnemend burgemeester. Door de beoordelaars werd deze zeer Vlaamsgezinde en sociaalvoelende mens versleten als oorlogsburgemeester, niettegenstaande hij zonder enige vorm van klachten na de oorlog opnieuw zijn functie opnam. In totaal was hij 27 jaar burgemeester, en dit van 1947 tot 1970. Het jaar nadien was er de fusie met Gistel.

Dat hij graag praatte weet iedereen die Henri gekend heeft. Bij een goede frisse Rodenbach of een likeurtje kon hij uren vertellen zonder dat hij voor zijn toehoorders verveelde. Hij viel ook nooit in herhaling, zodat het altijd nieuwe verhalen waren die bij hem opdoken. Al of niet waar, iedereen luisterde met open oren en ogen' (2).

Henri was gewoon dat iedereen naar hem riep om goede dag te zeggen. Tenslotte voelde hij zich de burgemeester van Snaaskerke tot aan zijn dood. Alhoewel de tijden en de geestesgesteldheden vanaf de jaren 1980 aan het wijzigen waren. Er waren ondertussen vele inwijkelingen en nieuwe jonge bewoners bijgekomen. Kort voor zijn overlijden vertelde hij aan de heemkundige Daniël QUINTENS het volgende: "In Snaaskerke kent iedereen niet iedereen meer. ze vragen zich waarschijnlijk af, wie is die ouwe 'pee' met zijn krulfietsenstuur op zijn vel?" Dit typeerde de mentaliteitsverandering in Snaaskerke en dat stoorde hem geweldig. Hij werd niet meer herkend, het tijdperk van de ruchtbare T'JONCK was voorbij.

Henri T'JONCK overleed te Snaaskerke op 25/04/1994. Hij was gehuwd met Rachel VANCRAEYNEST. Uit hun huwelijk zijn 3 kinderen voortgesproten : Alain, Doris en Danielle. (2).

SOIGNEUR WILLIAM STRUBBE

In de wielersesdaagsen (3) had, naast de renners, ook het personeel een belangrijk aandeel. Iedere ploeg had zijn persoonlijke verzorger, in die tijd ook trainer genoemd. Eerst en vooral zorgde hij voor het materiaal, dus de fietsen en bijbehoren. Daarnaast stond hij in voor voeding en drank. Tussen de maaltijden in moest hij zijn renners voorzien van drinkbusjes en hapjes, meestal fruit of pap. De grote maaltijden werden verzorgd door de organisatoren. Behalve de renners mochten ook de wedstrijdcommissarissen, de soigneurs, de journalisten en de leden van de organisatie mee aan tafel schuiven.

De soigneur moest er ook voor zorgen dat zijn renner wakker gemaakt werd na een rustpauze. Hij moest klaarstaan wanneer één van zijn renners afstapte of zijn ploegmaat aflost. Een goede trainer-verzorger hield ook nauwkeurig de stand bij en verwittigde zijn renners hierover voor zover het hen ontgaan was. Tevens was het masseren van de renners een belangrijke taak.

William STRUBBE was verzorger van beroep en werd de vaste soigneur van Sylveer MAES. Hij was een graaggeziene volksfiguur op de Oostendse velodroom in de periode vóór W.O. II. Iedere Oostendse pistebezoeker, begaan met de wielersport, kende William. Kwam dit doordat hij de soigneur van Sylveer MAES was, wie zal het zeggen! Ook maakte hij deel uit van de grote Velo Club De Zeemeeuwfamilie.

Op 23/03/1911 werd William te Zerkegem geboren en is daar altijd blijven wonen. Hij woonde in bij zijn moeder Nathalie VANDENBUSSCHE die te Zerkegem op de hoek van de Gistelsesteenweg en de Vedastusstraat Café des Sports uitbaatte (thans Café Lijmpot). Dit van 1922 tot 1956.

Na zijn huwelijk met Nathalie STRUBBE bleven beiden, zoals vroeger nogal gebeurde, inwonen bij moeder STRUBBE. Om aan de kost te komen was William benevens vaste soigneur van Sylveer MAES ook fietsenhersteller geworden.

De band met Sylveer was eenvoudig : Sylveer: MAES was gehuwd met Alice STRUBBE, zijnde de zuster van William, en werd aldus de schoonbroer van zijn verzorger.

William STRUBBE overleed op 19/12/1995 in het A.Z. St Jan Brugge op 84-jarige leeftijd.

VERWIJZINGEN

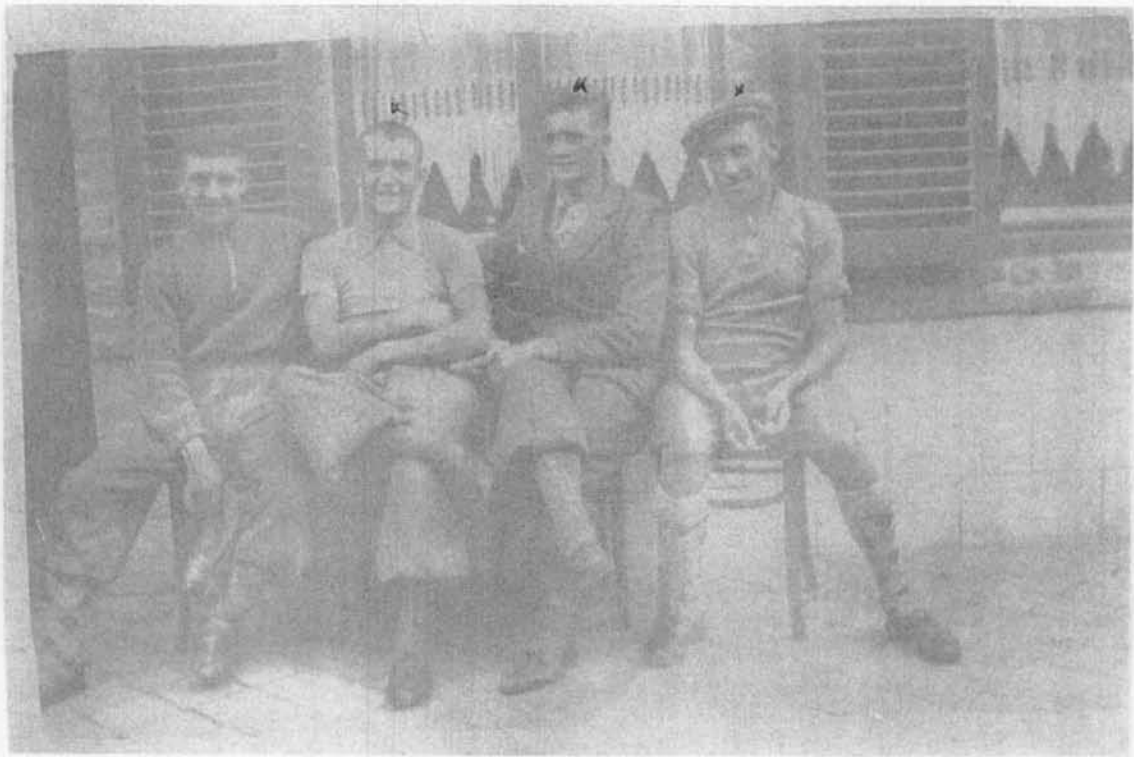
- (1) persoonlijke mededeling Pol MAES De Haan 2003.
- (2) schriftelijke mededeling 11/10/2004 Daniël QUINTENS Snaaskerke
- (3) zie deel 11

Verdere bronnen: eigen archief

Velodroom Oostende 1937
Sylveer MAES en verzorger William STRUBBE

(collectie Michel MAES)

1934: ten huize van Romain MAES, Gistelsesteenweg 500, Zerkegem.

van links naar rechts: - onbekend

- Romain MAES, herstellende van zijn zware val in de ronde van Frankrijk
1934

- Henry T'JONCK

- William STRUBBE

(collectie Luc SCHAEK)

INDEX 2004

Traditiegetrouw publiceert "De Plate" voor de geïnteresseerde lezers een inhoudstafel & indices op het voorbij jaar.

U kunt ze bestellen door € 3,75 te storten op rekening 380-0096662-24 van De Plate met de vermelding "Index 2005". De index verschijnt in de loop van de maand april.